

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ІНСТИТУТ МИСТЕЦТВ
КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор
з науково-методичної та
навчальної роботи
Олександр ЖИЛЬЦОВ
« 26 » 11 2020 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ІСТОРІЯ МОДИ

для студентів спеціальності 023 «Образотворче мистецтво, декоративне
мистецтво, реставрація»
освітнього рівня другого (магістерського)
освітньої програми 023.00.01 «Образотворче мистецтво»
спеціалізації «Художня культура та арт-менеджмент»

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Ідентифікаційний код 02136554
Начальник відділу
моніторингу якості освіти
Проголошено № 2287/20
Жильцов
(підпис) (прізвище, ініціали)
« » 20 20 р.

Київ – 2020

Розробник: Варивончик Анастасія Віталіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка

Викладач: Варивончик Анастасія Віталіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри образотворчого мистецтва Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка.

Протокол № 8 від «29» серпня 2019 року.

Завідувач кафедри
образотворчого мистецтва О. В. Школьна

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми 023.00.01 «Образотворче мистецтво»

«___» _____ 2019 р.

Гарант освітньо-професійної програми
023.00.01 «Образотворче мистецтво» О. В. Школьна

Робочу програму перевірено
«___» _____ 2019 р.

Заступник директора
з науково-методичної та навчальної роботи А. О. Таранник

Пролонговано:

На 20~~20~~/20~~21~~ н.р. (підпис) (О.В.Школьна) (ІПБ), «29» ~~08~~20~~20~~ р., протокол № 7

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ІПБ), «___»__20__ р., протокол № __

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ІПБ), «___»__20__ р., протокол № __

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ІПБ), «___»__20__ р., протокол № __

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	Денна	Заочна
Вид дисципліни	Вибіркова	
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	
Загальний обсяг кредитів/годин	4 / 120	
Курс	6	1
Семестр	11	11
Кількість змістових модулів з розподілом:	1	1
Обсяг кредитів	4	4
Обсяг годин, в тому числі	120	120
Аудиторні	32	16
Модульний контроль	8	-
Семестровий контроль	-	-
Самостійна робота	80	104
Форма семестрового контролю	залік	залік

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета викладання навчальної дисципліни – ознайомлення студентів з провідними періодами еволюції моди, історією костюму відповідно до світового «стильового календаря». Опанування знаннями в галузі моди допоможе майбутнім художникам не лише у їх викладацькій роботі, але й дасть достатні навички до розроблення оригінальних витворів.

Завдання вивчення навчальної дисципліни:

1. формування у студентів відчуття стилю, рафінованого смаку, чому сприятиме вивчення основних стадій формування та трансформації стилю у світовій моді;
2. розвиток у студентів аналітичного мислення, вміння вільно орієнтуватися в історії розвитку костюмних форм у цілому, починаючи з історії виникнення матеріальної культури первісного суспільства до мистецтва створення сучасного костюма;
3. формування широти мислення і творчого потенціалу майбутнього фахівця шляхом вивчення загального художньо-композиційної побудови історичного костюма як джерела творчості;
4. вивчення характерних особливостей і загальних закономірностей розвитку модних тенденцій у костюмі;
5. вивчення характерних особливостей різних видів композиційного рішення костюма, його форм і пропорцій, декору, колористичного рішення і видів обробки;
6. вивчення впливу на формування модних тенденцій соціально-політичних суб'єктивних та об'єктивних факторів;

7. вивчення конструкторсько-технологічних особливостей, засобів формоутворення історичного костюма.

У результаті вивчення навчальної дисципліни відповідно до освітньо-професійної програми 023.00.01 «Образотворче мистецтво» формуються загальні та фахові компетентності:

Програмні компетентності	Код	Значення компетентності
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК 1	Світоглядна: здатність показати усвідомлення рівних можливостей і гендерних питань; здатність діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю; знання і розуміння предметної області і розуміння професії; здатність до абстрактного та аналітичного мислення й генерування ідей; здатність бути критичним та самокритичним
	ЗК 2	Громадянська: здатність діяти на підставі етичних суджень; здатність працювати у команді; уміння мотивувати людей і досягати спільних цілей; здатність до конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження та особливостей культури, і поваги до різноманітності; здатність взаємодіяти з іншими людьми у конструктивному ключі, навіть при вирішенні складних питань; відповідально ставитися до завдань і обов'язків
	ЗК 3	Комунікативна: здатність до усного та письмового спілкування рідною мовою; здатність спілкуватися другою (іноземною) мовою; здатність до фахового спілкування з непрофесіоналами в галузі
	ЗК 5	Науково-дослідницька: здатність проведення досліджень на відповідному рівні; здатність генерувати нові ідеї (креативність)
	ЗК 6	Самоосвітня: Здатність навчатися та самонавчатися; здатність працювати автономно
	ЗК 7	Універсальна: здатність до планування та розподілу часу; здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми; здатність застосовувати знання на практиці; здатність приймати обґрунтовані рішення; можливість взяти на себе ініціативу та змінювати дух підприємництва й допитливості; здатність оцінювати і підтримувати якість роботи; здатність адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском
	Фахові компетентності (ФК)	ФК 2
ФК 3		Особистісно-креативна: здатність до самостійного прийняття сміливих рішень, генерування нових оригінальних ідей для досягнення творчих цілей; здатність до самокритики задля бажання досягти успіху.
ФК 4		Художньо-творча: здатність до самостійної науково-

		дослідницької, організаційної діяльності у галузі: станкового живопису, вільної та друкованої графіки, рекламного та виставкового дизайну, художньої кераміки та скла.
	ФК 7	Практична: здатність застосовувати здобуті знання на практиці, розв'язувати складні задачі в галузі виставкової, галерейної, мистецької, викладацької діяльності

3. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

Знати:

1. зміст поняття «стиль»;
2. характерні особливості і загальні закономірності розвитку модних тенденцій у костюмі різних історичних періодів;
3. конструкторсько-технологічні особливості, засоби формоутворення, історію розвитку історичного костюма;
4. характерні особливості різних видів композиційного рішення історичного костюма, його форм і пропорцій, декору, колористичного рішення і видів обробки;
5. стильові особливості різних історичних костюмів, що дозволяє визначати по костюму історичний період і територіальну приналежність;
6. спеціальну термінологію, щоб грамотно скласти характеристику костюма, відзначаючи спільні тенденції та модельні особливості;
7. загальні тенденції та відмінні риси асортименту, форм і покроїв, художньо-декоративного оформлення, прийомів крою та функціональності членувань різних видів одягу складових комплекс національних і народних костюмів.

Вміти:

1. розрізняти за сукупністю стильових ознак стилі моди різних епох;
2. визначати відповідність костюму комплексу головних уборів та взуття;
3. визначати стильову відповідність костюму та аксесуарів;
4. визначати типи основних елементів вбрання різних епох та їх назви;
5. розрізняти матеріали, з яких робився одяг у різні епохи;
6. аналізувати варіанти використання різних елементів крою, декору, силуетної форми, загального стильового і пропорційного рішення, історичного та народного (національного) костюму в різні історичні періоди;
7. самостійно, використовуючи ілюстративний матеріал, виконувати комплексний системний аналіз тенденцій моди, і загальних напрямів, і специфічних нюансів виробів різних асортиментних груп;
8. аналізувати вплив суб'єктивних та об'єктивних факторів на формування модних тенденцій і стильових переваг, у тому числі соціально-політичних, психологічних, етнічно-традиційних і особистісних;

9. використовуючи комплекс набутих знань самостійно розробляти ескіз костюму у стилі певної історичної доби.

Програмні результати навчання:

Код	Значення програмного результату
ПРН 1	Здатність діяти в соціумі з урахуванням світоглядних орієнтирів інших членів суспільства, навчатися й працювати
ПРН 2	Здатність усвідомлювати власну причетність до традицій і цінностей національної культури, спрямовувати власну творчість на соціальні проблеми, дотримуватися етичних принципів у професійній діяльності.
ПРН 3	Володіння методами міжособистісних комунікацій, дотримуючись норм толерантності. Здатність до творчого та професійно-ділового спілкування із застосуванням фахової термінології.
ПРН 4	Володіння знаннями в галузі сучасних інформаційних технологій, здатність застосовувати їх у професійній діяльності.
ПРН 5	Здатність вести мистецьку діяльність, знання особливостей художньої мови.
ПРН 6	Здатність до навчання й самостійної науково-дослідної діяльності
ПРН 7	Знання сучасних наукових досягнень, у тому числі міждисциплінарній галузі, здатність вести самостійну дослідницьку діяльність у галузі мистецтва на базі отриманих знань з фахових дисциплін
ПРН 9	Уміння використовувати характерні особливості художньо-образної мови різних видів та жанрів мистецтва, розуміння зв'язків образотворчого мистецтва з іншими видами мистецтва, природним і культурним середовищем життєдіяльності людини.
ПРН 10	Уміння генерувати та втілювати нові оригінальні ідеї для досягнення творчих цілей. Готовність підвищити рівень власних професійних компетентностей, вивчати досвід роботи провідних зарубіжних та українських митців.
ПРН 11	Уміння вести як індивідуальну, так і брати участь у колективній експозиційній, галерейній, музейній діяльності, створювати творчі проекти, метою яких є демонстрування мистецького потенціалу країни на міжнародній арені, ознайомлення з вітчизняним культурним спадком світової спільноти
ПРН 12	Уміння працювати з об'ємною, правдоподібною та суперечливою інформацією, критично оцінювати інформацію, використовувати власний досвід, відомості з суміжних галузей
ПРН 14	Уміння реалізовувати на практиці власну концепцію творчого проекту, користуючись передовим досвідом зарубіжних і вітчизняних колег, застосовувати на практиці теоретичні знання, отримані під час навчання, а також власний досвід
ПРН 15	Володіння навичками вести професійну діяльність, прийомами професійного спілкування, нести соціальну відповідальність за результати своєї професійної праці
ПРН 16	Уміння рахуватися з соціальними нормами та правами інших людей, прагнути до повсякчасного та максимального розгортання життєвого потенціалу власної особистості
ПРН 17	Уміння особистості взаємодіяти з оточуючим соціальним середовищем, будувати партнерські стосунки, здатність до кооперації, достатній рівень комфортності для того, щоб не йти врозріз з вимогами суспільства

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тематичний план для денної форми навчання

Назва змістових модулів, тем	Усього	Розподіл годин між видами робіт					Самостійна
		Аудиторна					
		Лекції	Семинари	Практичні	Лабораторні	Індивідуальні	
Змістовий модуль I. Історія моди від давнини до поч. XX ст.							
Тема 1. Костюм та аксесуари Давнього Сходу	20	4					16
Тема 2. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму)	22	4	2				16
Тема 3. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного)	22	4		2			16
Тема 4. Мода Відродження	24	6	2				16
Тема 5. Одяг та аксесуари XIX-поч. XX ст	24	6		2			16
<i>Модульний контроль</i>	8						
<i>Разом</i>	120	24	4	4			80
<i>Підготовка та проходження контрольних заходів</i>							
<i>Усього</i>	120	24	4	4			80

Тематичний план для заочної форми навчання

Назва змістових модулів, тем	Усього	Розподіл годин між видами робіт					Самостійна
		Аудиторна					
		Лекції	Семинари	Практичні	Лабораторні	Індивідуальні	
Змістовий модуль I. Історія моди від давнини до поч. XX ст.							
Тема 1. Костюм та аксесуари Давнього Сходу	22	2					20
Тема 2. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму)	26	2	2				22
Тема 3. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного)	22	2					20
Тема 4. Мода Відродження	26	2		2			22
Тема 5. Одяг та аксесуари XIX-поч. XX ст	24	4					20
<i>Модульний контроль</i>							
<i>Разом</i>	120	12	2	2			104
<i>Підготовка та проходження контрольних заходів</i>							
<i>Усього</i>	120	12	2	2			104

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ І ІСТОРІЯ МОДИ ВІД ДАВНИНИ ДО ПОЧ. ХХ СТ.

Тема 1. Лекція. Костюм та аксесуари Давнього Сходу

Аксесуари. Костюм стародавніх єгиптян складався з невеликого числа елементів, завдяки чому особливе значення набували аксесуари. Саме вони, поряд з прикрасами, служили основними носіями інформації про соціальний статус свого власника.

Прикраси. Для виготовлення ювелірних виробів найчастіше застосовували золото, багаті родовища якого були відкриті в Єгипті ще в глибоку давнину. При цьому найбільше цінували й не так вартість матеріалу, скільки його мальовничі властивості.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [3].	Додаткова: [1 - 14].

Тема 2. Лекція. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму)

Костюм Єгипту. В давньому світі Єгипет став першою імперією, що претендувала на світове панування, в межах земель відомих давнім єгиптянам. З давніх часів єгиптяни ткали з льону майже прозорі тканини (легендарний вісон), через кілька шарів яких просвічувало тіло.

Давньогрецький костюм. В давньогрецькому костюмі гендерний розподіл спостерігається більш в декорі та аксесуарах, ніж в основних компонентах. Великого значення давні греки надавали колірному рішенню костюма, що мало символічний характер. Білий колір маркірував одяг аристократів, доповнюючись в урочистих випадках пурпуровим; зелений, сірий, шафрановий та коричневий носили переважно сільські жителі; темно-сірий, чорний та темно-зелений виявляли смуток носія.

Давньоримський костюм. В костюмі етрусків переплелись риси давньоєгипетської, критської та грецької традицій. Характерні ознаки їх костюма. Культура Давнього Риму поєднала в собі певні місцеві традиції.

Елементи театрального мистецтва (костюми, маски та ін.) народжувалися в найдавніших народних обрядах й іграх. У давньогрецькому театрі вже в 5 ст. до н. е., крім будинку сцени, існували об'ємні декорації, які в епоху еллінізму сполучалися з мальованими. Принципи давньогрецького театрального мистецтва були засвоєні в театрі Давнього Рима, де часто застосовувалася завіса.

Існуючий уже за античності принцип симультанної декорації, (розрахованої на одночасний показ всіх місць дії) став характерним для європейського середньовічного театру, де спочатку роль тла при виконанні містерій виконував інтер'єр, а потім – зовнішня стіна церкви.

Семінарське заняття

1. Чоловічий одяг в Давній Греції.

2. Типи чоловічого верхнього одягу в Давньому Римі.
3. Давньоримський жіночий одяг та взуття.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [3].	Додаткова: [1 - 14].

Тема 3. Лекція. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного)

Костюм візантійської доби. Східна Римська імперія стала провідним осередком становлення і оплоту світогляду, типового для всіх світових релігій. Утвердження абсолютної переваги трансцендентного світу, духовних засад, повне підпорядкування земного життя вимогам ідеального удосконалення та розвинена система догм характеризують середньовічний світогляд і формують культурні орієнтири.

Разом з тим, Візантія – нащадок античної давньогрецької культури з її культом краси і активний учасник розмаїтих економічних і культурних контактів зі Сходом. Як спадкоємця античної культури, Візантія залишає у вжитку основні складові давньоримського костюма: туніка перетворилась на догматику і тогу та пеналу, яка трансформувалась в касулуальду.

Костюм романської доби. Як і візантійське суспільство, населення країн Західної Європи, починаючи від часів Великого переселення народів формує світоглядні уявлення на основі догматів християнства.

Готичний костюм. Пізнє середньовіччя (XIII-XV століття) демонструє досить розмаїту картину державного устрою, розвитку економіки, культурних та мистецьких уподобань європейських країн і разом з тим – певну цілісність та зростаючу динаміку цивілізаційних змін в європейському суспільстві.

Практичне заняття

1. Характеристика чоловічого та жіночого костюма романського періоду
2. Готичний стиль в одязі пізнього Середньовіччя
3. Костюм XI-XV ст. Чоловічі та жіночі костюми, головні убори та зачіски
4. Вбрання духівництва
5. Костюм лицарів: вбрання, лаштунки, зброя. Роль геральдики

Рекомендована література	
Основна: [1]; [3].	Додаткова: [1 - 14].

Тема 4. Лекція. Мода Відродження

Костюм італійського типу. Соціальна диференціація костюмів. Досягнення в галузі техніки пошиву одягу. Флоренція, Лукка, Венеція, Генуя, Сієна як центри текстильного виробництва. Поширені тканини: колорит та цупкість, мотиви візерунків. Чоловічий костюм. Сорочка як основний елемент нижнього чоловічого вбрання італійського одягу. Оформлення коміра. Верхній чоловічий розстібний одяг – колет. Типи рукавів. Панчохи-штани – третій з основних елементів чоловічого костюму доби Відродження.

Види верхнього одягу. Плащі. Витіснення розстібним одягом з II пол. XV ст. глухого верхнього одягу. Розстібна сімара.

Семинар

1. Костюм італійського типу. Соціальна диференціація костюмів. Досягнення в галузі техніки пошиву одягу. Флоренція, Лукка, Венеція, Генуя, Сієна як центри текстильного виробництва.
2. Чоловічий костюм. Чоловіче взуття. Способи прибирання голів – зачіски, головні убори. Типи головних уборів чоловіків. Приналежності чоловічого корстюму Відродження: сумки, рукавички, зброя.
3. Жіночий костюм доби Ренесансу.
4. Жіноче взуття. Способи прикрашання волосся: жіночі зачіски та прикраси для них. Типи головних уборів. Аксесуари.
5. Костюми іспанського типу межі XVI та XVII ст. Аспекти, що визначали особливий характер іспанського костюму.
6. Зачіски. Способи догляду за бородами, форми борід. Головні убори. Аксесуари чоловічих костюмів: кишенькові годинники, рукавички. Зброя. Костюми військових XVI-XVII ст. Зброя. Костюми духівництва
7. Жіночий костюм іспанського типу.
8. Взуття жінок XVI-XVII ст. Зачіски та головні убори. Аксесуари.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [3].	Додаткова: [1 - 14].

Тема 5. Лекція. Одяг та аксесуари XIX-поч. XX ст. (6 год.).

Наприкінці XIX – початку XX ст. в побут починають входити фабричні вовняні та бавовняні тканини. Вони, безперечно, викликали зміни форми одягу, його силуету та складових частин. Це позначилось в першу чергу на святковому вбранні, своєрідною рисою якою стають ряснота та різноманітність прикрас. З поширенням фабричних тканин на село щораз більше проникають міські форми одягу. Насамперед вони вплинули на чоловічий одяг. Жіночий виявився більш стійким. Зміни зазнали в основному головні жіночі убори: повсюдно почали носити фабричні хустки. Притаманне народному одягу оздоблювання замінюють узористі різноколірні фабричні тканини.

Мода XIX – початку XX ст. століть являє собою систематичні, організовані, масштабні трансформації зовнішнього й внутрішнього світу особистості. Ритм зміни стилів у сучасній моді невинно зростає (в кінці XX століття тримався 7-10 років). Функцією сучасної моди полягає в її тенденції до зближення й розмивання національних стилів на основі масової культури й універсального стилю.

Специфіка механізмів поширення моди на думку дослідників пояснюється провідною роллю психологічних факторів: наслідування (Гюстав Лебон), прагнення до власного звеличення (Зігмунд Фрейд), «бажання бути значним» (Джон Дьюї), знаходження соціальної опори (Г. Зіммель). Поряд із цими

факторами вказують на масову звичку, і на силу, що пропонує та оцінює. Ефективність прояву подібних факторів з від якості середовища: динамізму розвитку суспільства, готовності до змін, сприйнятливості до нового й т.п.

Практичне заняття

1. Модні тенденції XIX ст. Аспекти, що вплинули на моду доби
2. Чоловіче вбрання XIX ст.
3. Жіноче вбрання XIX ст. Вплив Французької революції на зміни в жіночій моді, її цікавість до культури античності як один з формуючих тенденції аспектів. Франція як законодавиця моди
4. Доба 1900-1930-х рр. в історії моди. Країни, що визначали провідні модні тенденції. Роль Франції. Париж як законодавець моди в світі
5. Провідні кутюр'є епохи: Поль Пуаре, його співпраця з Ерте та Дюфі
6. Зміни в моді під впливом війни. Творчість Коко Шанель. Жіночий костюм I пол. XX ст. Ідеал жіночої фігури. Тканини та кольори. Вплив Коко Шанель на європейську моду. Зачіски I пол. XX ст. Аксесуари

Рекомендована література	
Основна: [1]; [3].	Додаткова: [1 - 14].

6. КОНТРОЛЬ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна кількість балів за одиницю	Модуль 1	
		Кількість одиниць	Максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	12	12
Відвідування семінарських занять	1	2	2
Відвідування практичних занять	1	2	2
Відвідування лабораторних занять	1	Не передбачено навчальним планом	
Робота на семінарському занятті	10	2	20
Робота на практичному занятті	10	2	20
Лабораторна робота (в тому числі допуск, виконання, захист)	10	Не передбачено навчальним планом	
Виконання завдань для самостійної роботи	5	5	25
Виконання модульної роботи	25	1	25
	Разом	-	106
Максимальна кількість балів:		106	
Розрахунок коефіцієнта:		106 : 100=1,06	

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

Тема 1. Костюм та аксесуари Давнього Сходу (16 год.) – 5 б.

З метою ґрунтовного вивчення дисципліни завдання самостійної роботи складають замальовки творів запропонованих у таблиці. Головними критеріями оцінювання визначено наступні позиції: розробити ескіз костюму або аксесуару в стилістиці історії моди від давнини до Європейського середньовіччя

Головними критеріями оцінювання визначено наступні позиції: точне відтворення одягу і аксесуарів давнини та власні стилізовані ескізи. Матеріали, техніки: акварель, гуаш, туш, перо, формат – А4.

№ зп	Тема	Модуль I. Зміст завдання	Бали
1.	Костюм та аксесуари Давнього Сходу	Розробити ескіз ювелірної прикраси в стилістиці костюму та аксесуарів Давнього Сходу	5
2.	Костюм античності: Давня Греція та Давній Рим	Розробити ескіз ювелірної прикраси в стилістиці Давньої Греції.	5
3	Одяг доби Середньовіччя	Розробити ескіз чоловічого костюму шляхетного чоловіка в стилістиці готичного Середньовіччя.	5
4	Мода Відродження	Розробити проект жіночого костюму у стилістиці Ренесансу (за вибором студента: французький, іспанський, італійський варіанти).	5
5	Одяг та аксесуари ХІХ-поч. ХХ ст.	Розробити ескіз жіночого костюму у стилістиці ХІХ-поч. ХХ ст. (за вибором студента).	5
Усього			25

Критерії оцінювання рівня виконання завдань для самостійної роботи:

1. своєчасність виконання;
2. повнота обсягу виконання;
3. якість виконання;
4. самостійність виконання;
6. виявлення творчого підходу.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання.

Модульний контроль здійснюється по закінченні модуля у вигляді перегляду робіт за визначений період за елементами змістового модулю.

Критерії оцінювання	Кількість балів
Роботи відповідають завданням, оригінальні, охайні.	21 – 25
Роботи відповідають завданням, відчувається творчий підхід до виконання, але є несуттєві недоліки в композиційних побудовах.	17 – 20

Достатній рівень виконання робіт, проте є суттєві композиційні недоліки, невдалий вибір прийомів.	13 – 16
Роботи частково відповідають завданням, невдалий вибір прийомів, значні технічні помилки.	9 – 12
Низький рівень виконання робіт. Невиразність композиції, відсутність цілісності мотиву, неохайність виконання.	5 – 8
Роботи не відповідають завданням, роботи неохайні, значні композиційні та технічні, технологічні помилки, не завершені.	1 – 4

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

В 11 семестрі з навчальної дисципліни «Історія моди» навчальним планом передбачено підсумковий модульний контроль (залік), який виставляється, як сума балів за всі форми роботи протягом півріччя.

6.5. Орієнтовний перелік питань для семестрового контролю і екзамену

В 11 семестрі з навчальної дисципліни «Історія моди» навчальним планом передбачено підсумковий модульний контроль (залік), який виставляється, як сума балів за всі форми роботи протягом півріччя.

6.6. Шкала відповідності оцінок

Рейтингова оцінка	Оцінка за стобальною шкалою	Значення оцінки
A	90-100 балів	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками.
B	82-89 балів	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок.
C	75-81 балів	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69-74 балів	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності.
E	60-68 балів	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	35-59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	1-34 балів	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

7. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТА ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ МОДИ»

11 семестр	
Модулі	Змістовий модуль I
	Історія моди від давнини до поч. XX ст.
бали	106 балів
Лекції	Т1. Костюм та аксесуари Давнього Сходу. (2 б.)
	Т2. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму) (2 б.)
	Т.3. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного). (2 б.)
	Т4. Мода Відродження (3 б.)
	Т5. Одяг та аксесуари XIX-поч. XX ст. (3 б.)
Відвідування лекцій	12 балів
Семінарські заняття	Т2. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму) (10 б.)
	Т4. Мода Відродження (10 б.)
Відвідування семінарських занять	2 бали
Загалом	22 бали
Практичні заняття	Т.3. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного) (10 б.)
	Т5. Одяг та аксесуари XIX-поч. XX ст. (10 б.)
Відвідування практичних занять	2 бали
Загалом	22 бали
Самостійна робота	Т1. Розробити ескіз ювелірної прикраси в стилістиці костюму та аксесуарів Давнього Сходу (5 б.)
	Т2. Розробити ескіз ювелірної прикраси в стилістиці Давньої Греції (5 б.)
	Т3. Розробити ескіз чоловічого костюму шляхетного чоловіка в стилістиці готичного Середньовіччя (5 б.)
	Т4. Розробити проект жіночого костюму у стилістиці Ренесансу (за вибором студента: французький, іспанський, італійський варіанти) (5 б.)
	Т5. Розробити ескіз жіночого костюму у стилістиці XIX-поч. XX ст. (5 б.)
	25 балів
Види поточного контролю	МКР 1 - 25 балів
Підсумковий рейтинговий бал	Разом – 106 балів (коефіцієнт визначення успішності – 1,06)

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА:

Основна:

1. Келли Ф., Швабе Р. История костюма и доспехов. От крестоносцев до придворных щеголей / Пер. с англ. Т.Е. Любовской. – М.: ЗАО Центрполиграф, 2007. – 216 с. Наявний в електронному репозиторії: elib.kubg.edu.ua/4917/)
2. Кибалова Л., Гербенова О., Ламарова М. Иллюстрированная энциклопедия моды. – Прага.: Артия, 1986. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/2769/>)
3. Моран А. История декоративно-прикладного искусства от древнейших времен до наших дней: с приложением статьи Жеральда Гассио-Талабо о дизайне / А. Моран. – М. : Искусство, 1982. – 501 с. (Наявний на електронному сервері бібліотеки Університету)
4. Ніколаєва Т. О. Історія українського костюма. Іл. З. Васіної, Л. Міненко, Т. Ніколаєвої, О. Слінчак, М. Старовойт. – К.: Либідь, 1996. – 176 с.; іл. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/1972/>)
5. Пласкина Э. Б. История костюма. Стили и направления: Учеб. пособие для студ. учрежд. сред. проф. образования / Э. Б. Пласкина, Л. А. Михайловская, В. П. Попов; Под. ред. Э. Б. Пласкиной. – 2-е изд., стер. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 244 с., [8] л. цв. ил.: ил. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/2770/>)

Додаткова:

1. Актико Ф. История моды с XVIII по XX век. Коллекция Института костюма Киото/ Актико Ф., Тамами С. – М.:АРТ-родник, 2003. – 736 с.
2. Большая иллюстрированная энциклопедия древностей. – Прага: Артия, 1980. – 494 с.
3. Варивончик А. Традиційна народна вишивка як складова українського одягу (XX ст.): навч. посіб для студ. ВНЗ/А. Варивончик. – К.: КУ імені Бориса Грінченка, 2013. – 108 с.
4. Винничук Л. Люди, нравы, обычаи Древней Греции и Рима/Л.Винничук. – М.: Высшая школа, 1988. – 493 с.
5. Все о нэцке. Мифологические сюжеты/ Сост. Афонькин С. – М.-СПб.: Кристалл, Оникс, 2008. – 159 с.
6. Кленгель-Брандт Э. Древний Вавилон/Кленгель-Брандт Э. – Смоленск: 26 Русич, 2001. – 368 с.
7. Попова С. История моды, костюма и стиля/С. Попова. – М.: АСТ, Астрель, 2009. – 272 с.
8. Соколова Т. Орнамент – почерк эпохи. – Л.: Аврора, 1972. – 148 с.
9. Стамеров К. Нариси з історії костюма/К.Стамеров. – У 2-х тт. – К.: Мистецтво, 1978.
10. Стивенсон Н. История моды в деталях. С XVIII века до наших дней/Н.Стивенсон. – М.: Эксмо, 2011. – 178 с.
11. Тэтхэм К., Дизайн в моде. Моделирование одежды/ Тэтхэм К., Симен Дж. – М.: Риппол Классик, 2006. – 144 с.

12. Український народний одяг XVII – початку XIX ст. в акварелях Ю. Глоговського. – К.: Мистецтво, 1988. – 272 с.
13. Чалтыкьян Д. История костюма/ Чалтыкьян Д. – М.: Аванта+, 2011. – 184 с.
14. Шинкарук М. Мода и модельеры/Шинкарук М., Елисеєва Т. – М.: Аванта+, Астрель, 2011. – 214 с.

9. ДОДАТКОВІ РЕСУРСИ:

1. Fashion-стилист. Програма авторського курсу//<http://dhschool.ru/dizajnodezhdy/sam-sebe-stilist.html>
2. Учебная программа курса «Fashion-styling»//
<http://www.artimage.ru/fashionstyling/program/>
3. Сведсен Л. Философия моды//
4. http://platonanet.org.ua/load/knigi_po_filosofii/kulturologija/quot_filosofija_mod_y_quot_1_svendsen/16-1-0-2212
5. Барт Р. Система моды. Статьи по семиотике культуры//http://www.biblioclub.ru/36043_Sistema_Mody_Stati_po_semiotike_kultury.html
6. История женской моды. XX век//
<http://www.istmoda.kiev.ua/fashion1915-1923/dinamika2.php>
7. История костюма и моды. Учебная программа курса//http://abc.vvsu.ru/Books/istoriy_kost_mod/page0001.asp